

มติชนรายวัน

พ.ศ. 24 มิ.ย. 53

Globish อังกฤษเวอร์ชัน “ง่าย”

วารสาร สยามโกเศศ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

(รวม 3 หน้า)

คำว่า Globish กำลังเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในโลกจนนิตยสาร Newsweek ฉบับล่าสุด 21 June 2010 เามาขึ้นปก โดยถามว่า Speak Globish?— A New Language for a New World

Globish มาจาก (Globe + English) หมายถึงภาษาอังกฤษเวอร์ชันง่ายที่ใช้ศัพท์พลังสูงเพียง 1,500 คำซึ่งใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน และด้วยไวยากรณ์ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนเหมือนภาษาอังกฤษเต็มรูป จนขณะนี้ระบอบไปทั่วโลกในหมู่คนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษารองไปจากภาษาแม่

ภาษาอังกฤษเต็มรูปแบบเป็นภาษาที่ยาก มีไวยากรณ์ซับซ้อน กิริยามี 3 ช่องให้จำ ประธานต้องใช้กับคำกริยาบางอย่างเท่านั้น (I am, He is) คนไทยส่วนใหญ่เรียนกัน 12 ปี ยังไม่ค่อยไปไหน

ผู้คนทั่วโลกกำลังสนใจ Globish ภาษาที่คิดค้นขึ้นในปี 2004 โดย Jean-Paul Nerriere อดีตผู้บริหาร IBM โดยพัฒนากฎเกณฑ์และบทฝึกฝนในหนังสือ 2 เล่มเพื่อช่วยให้ชาวโลกสามารถสื่อสารถึงกันได้คล่องตัว

ปรากฏการณ์สำคัญที่กำลังเกิดขึ้นในโลกก็คือภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาสากลของโลกไปแล้ว และนับวันจะยิ่งมากขึ้น ร้อยละ 70-80 ของโฮมเพจในอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันเป็นภาษาอังกฤษ มีคำพยากรณ์ว่าก่อนหน้าปี 2030 ประมาณ 1 ใน 3 ของประชากรโลกจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษพร้อมกัน

สถิติที่น่าแปลกใจก็คือในปัจจุบันคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีเพียง 400 ล้านคน แต่มีประชากรประมาณ 3,500 ล้านคนในประชากรโลก 6,600 ล้านคน ที่ใช้ภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาตนเอง แต่คนจีนก็มีถึงประมาณ 350 ล้านคนแล้ว ยังไม่รวมประชากรอินเดีย 1,000 ล้านคน ที่ใช้ภาษาอังกฤษกันกว้างขวางกว่า

แทนที่คนอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งมากขึ้นเหล่านี้ในจีน ญี่ปุ่น เกาหลี จะเรียนภาษาอังกฤษแบบเต็มรูปแบบอย่างที่เราเรียนกันมาแต่ดึกดำบรรพ์ เขากลับหันไปเรียน Globlish ซึ่งง่ายกว่ามาก และเมื่อเข้าใจดีแล้วก็สามารถขยายไปเรียนชนิดเต็มรูปแบบได้

มีหนังสือชื่อ Globlish The World Over ออกมาโดยเขียนเป็นภาษา Globish ทั้งหมด ผู้เขียนบอกว่า Good Globlish is correct English (Globlish ที่มีการใช้อย่างถูกต้องก็คือภาษาอังกฤษที่ดี) นอกจากนี้ยังมีผู้เขียน (Robert McCrum) เขียนหนังสือชื่อ Globish : How the English Language Became the World's Language อธิบายปรากฏการณ์ของ Globlish อีกด้วย

เมื่อ 5 ปีก่อน ผมได้เขียนบทความกล่าวถึง “อังกฤษเวอร์ชันง่ายสำหรับเด็กไทย” โดยพูดถึงภาษาที่มีชื่อว่า Basic English (BE) ซึ่งพยายามทำสิ่งเดียวกับ Globish ถึงจะไม่ประสบความสำเร็จในตอนนั้น แต่ปัจจุบันก็มีผู้สนใจกันมากขึ้นแต่ไม่เท่า Globlish ซึ่งกำลังมาแรงสุดในขณะนี้ เพราะตรงกับยุคสมัยโลกาภิวัตน์และการครองโลกของภาษาอังกฤษ

ในครั้งนั้นผมได้เขียนว่า “.....นักภาษาศาสตร์คนสำคัญของโลกคือ Charles Kay Ogden ได้ประดิษฐ์ภาษาอังกฤษเวอร์ชัน “ง่าย” ขึ้นให้ใช้กัน โดยตั้งใจให้เป็นภาษากลางของโลก หลักการสำคัญคือตัดคำและการใช้คำที่ฟุ่มเฟือยออกไป ใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เพียงแต่ขีดวงของการใช้ไวยากรณ์ให้แคบลงเหลือเพียง 10 ข้อ

จากศัพท์นับพันนับหมื่นคำ Ogden กำหนดให้ใช้ใน BE เพียง 850 คำ โดยเลือกมาจากงานวิจัยที่ยาวนาน จนมั่นใจว่าเป็นคำที่ทรงพลังในภาษาอังกฤษ คำเหล่านี้แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ แรกคือคำที่เกี่ยวข้องกับ Operation (100 คำ) เช่น come, get, keep, eat ฯลฯ

คำที่เป็นสิ่งของ (ทั่วไป) 400 คำ เช่น account, air, animal, liquid, process ฯลฯ คำที่เป็นสิ่งของ (รูปภาพ) 200 คำ เช่น baby, bag, monkey, station, spoon, stamp, ฯลฯ คำที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหรือความสามารถ (ทั่วไป) 100 คำ เช่น able, black, beautiful, free, private, sharp, warm ฯลฯ คำที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพหรือความสามารถ (คำตรงกันข้าม) อีก 50 คำ เช่น bad, certain, bitter, delicate, wrong, short ฯลฯ

.....Ogden ไม่ได้เปลี่ยนการสะกดคำใหม่ หรือให้ความหมายใหม่แก่คำเหล่านี้ หากจำกัดขอบเขตของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการใช้ tenses ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถศึกษาได้ง่ายและนำไปสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษเวอร์ชัน “ยาก” ต่อไป คำศัพท์และกฎกติกาที่เขากำหนดขึ้นนั้นทำให้สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ง่ายกว่าเดิม ไม่เย็นช้ำและยากโดยไม่จำเป็น

Ogden ตั้งใจให้ BE เป็นภาษาที่สองสำหรับคนทั่วโลกสื่อสารกัน ในปี 1944 ประธานาธิบดีแฟรงกลิน เดลาโน รูสเวลต์ ได้เขียนโน้ตถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีเนื้อความว่า BE มีประโยชน์ในการนำไปใช้ และค่อนข้างง่ายสำหรับผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ และเขียนต่อไปว่า “ถ้าคุณMolotov (รมต. ต่างประเทศโซเวียต) และ Eden (รมต. ต่างประเทศอังกฤษ) ได้เรียนรู้ BE ด้วยและถ้าสตาลิน เจียงไคเช็ค และผมได้เรียนรู้ BE ด้วยแล้ว การประชุมตกลงของเราคงง่ายกว่านี้มากมาย และเหนื่อยเหน็ดน้อยกว่านี้อีกมากนัก เพราะจะได้ไม่ต้องเจรจาผ่านล่าม”

ใน ค.ศ. 1943 วินสตัน เชอร์ชิล นายกรัฐมนตรีอังกฤษได้กล่าวกับ The Committee of Ministers ที่ตั้งขึ้นมาพิจารณาเรื่อง BE ว่า “Basic English มิได้ถูกสร้างขึ้นสำหรับคนใช้ภาษาอังกฤษตามปกติ หากตั้งใจช่วยคนอื่นจำนวนมากในโลกที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ” อย่างไรก็ตามเมื่อเชอร์ชิลหลุดจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อช่วงต้นของยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ความสนใจ BE ในระดับผู้นำก็ลดลงไปด้วย ถึงแม้คณะรัฐมนตรีอังกฤษจะมีมติใน ค.ศ.1947 ว่าควรส่งเสริม BE ก็ตาม

ในปัจจุบันนักภาษาศาสตร์ในหลายประเทศกำลังหันกลับมาพิจารณา BE ซึ่งเป็นเวอร์ชัน “ง่าย” ของภาษาอังกฤษที่นายกรัฐมนตรีอังกฤษอีกคนคือ Neville Chamberlain ให้การสนับสนุนและและนักเขียนอังกฤษคนสำคัญ คือ George Bernard Shaw ก็ให้ความสนใจงานประพันธ์สำคัญที่เขียนในภาษา BE ก็มีมากมาย และมีแม้กระทั่งไปเบ็ด

Ogden ไม่ได้นั่งเทียนประดิษฐ์ BE ขึ้นมา หากเป็นผลงานจากการศึกษาวิจัย-เลือกคำที่มีพลัง และขีดวงไวยากรณ์โดยยึดโยงกับภาษาอังกฤษมาตรฐาน ทั้งหมดนั้นมุ่งเน้นไปที่ความง่ายในการเรียนรู้ และการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารเป็นสำคัญ.....”

หากบ้านเราจะปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกันแล้ว Globish และ BE เป็นเรื่องน่าสนใจ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องคิดนอกกรอบ แทนที่จะติดอยู่กับแนวคิดเดิม ๆ ที่ไม่ได้พาเราไปไหน

ขณะนี้ทั้งโลกกำลังตื่นตัวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในแนวใหม่ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองของเราจะสำเร็จก็ด้วยการทดลองและเรียนรู้แลกเปลี่ยนกัน ผมอยากเห็นครูอาจารย์สอนภาษาอังกฤษในบ้านเราพิจารณาการเรียนการสอนแนวใหม่นี้กันครับ
